

CHƯƠNG 27

Gồm có:

- 1. Quyết định giải Chúa Giêsu đến Philatô và kết thúc bi thảm của Giuđa (27.1-10).*
- 2. Trước Tổng trấn Philatô (27.11-31).*
- 3. Chê nhạo Chúa Giêsu (27.27-31).*
- 4. Chúa Giêsu trên thập giá (27.32-56).*
- 5. Mai táng Chúa Giêsu (27.57-66).*

Quyết định giải Chúa Giêsu đến Philatô Kết thúc bi thảm của Giuđa

27,1-10

⁽¹⁾Trời vừa sáng, tất cả các Thượng tế và kỳ mục trong dân cùng nhau bàn kế hại Đức Giêsu, để xử tử Người. ⁽²⁾Sau đó, họ trói Người lại và giải đi nộp cho tổng trấn Philatô.

⁽³⁾Bấy giờ, Giuđa, kẻ nộp Người, thấy Người bị kết án thì hối hận. Hắn đem ba mươi đồng bạc trả lại cho các Thượng tế và kỳ mục ⁽⁴⁾mà nói: "Tôi đã phạm tội nộp người vô tội, khiến Người phải chết oan". Nhưng họ đáp: "Can gì đến chúng tôi. Mặc kệ anh!" ⁽⁵⁾Giuđa ném số bạc vào Đền Thờ rồi lui ra và đi thất cổ. ⁽⁶⁾Các Thượng tế lượm lấy số bạc ấy mà nói: "Không được phép bỏ vào quỹ Đền Thờ, vì đây là giá máu". ⁽⁷⁾Sau khi bàn định với nhau, họ dùng tiền đó tậu "Thửa Ruộng Ông Thợ Gốm" để làm nơi chôn cất khách ngoại kiều. ⁽⁸⁾Vì vậy mà thửa ruộng ấy gọi là "Ruộng Máu" cho đến ngày nay. ⁽⁹⁾Thế là ứng nghiệm lời ngôn sứ Giêrêmia: "Họ đã lượm lấy ba mươi đồng bạc, tức là cái giá mà một số con cái Ítraen đã đặt khi đánh giá Người." ⁽¹⁰⁾Và họ lấy số bạc đó mà mua "Thửa Ruộng Ông Thợ Gốm", theo những điều Đức Chúa đã truyền cho tôi".

Giải thích

I. Quyết định của lãnh đạo Do thái (27,1-2).

Sau phiên xử vào ban đêm, giới lãnh đạo Do thái quyết định giết Chúa Giêsu vì họ cho rằng Ngài phạm thượng khi tự xưng là "Con Người".

Nhưng vào thời ấy, quyền quyết định án tử cho một phạm nhân thuộc về chính quyền Rôma (x.Ga 18,31). Vì thế, họ điệu Chúa Giêsu đến với tổng trấn Philatô, vị đại diện cho đế quốc Rôma tại Israel lúc bấy giờ.

II. Kết thúc bi thảm của Giuđa (27,3-10).

1. Thái độ của Giuđa (27,3-4a).

a. Nhận ra sai lầm (27,3a-4).

Giuđa nhận ra sai lầm của mình khi thấy Chúa Giêsu bị bắt và bị kết án. Bằng chứng là ông mang tiền đến trả cho giới lãnh đạo Do thái. Họ không nhận nên ông ném tiền vào trong

Đền thờ. Với ông bây giờ tiền không còn giá trị nữa. Lời thú tội của ông cũng nói lên sự vô tội của Chúa Giêsu.

b. Đánh mất hy vọng (27,5).

Cũng như Phêrô, Giuđa đã nhận ra cái sai của ông. Tội của Phêrô cũng không kém gì tội của Giuđa, nhưng thái độ của hai ông khác nhau nên dẫn đến kết cục khác nhau:

- Phêrô thất vọng nhưng không tuyệt vọng. Ông hối hận và tin vào sự tha thứ của Chúa. Vì thế, ông đã đứng lên từ thất bại.

- Giuđa cũng hối hận nhưng ông lại rơi vào tuyệt vọng. Ông không thể tin rằng Chúa sẽ tha thứ cho ông. Vì thế, ông đánh mất cuộc đời của mình.

2. Thái độ của giới lãnh đạo Do thái (27,4b-10).

a. Phủ tay (27,4b).

Họ nói với Giuđa: "*Can gì đến chúng tôi. Mặc kệ anh*". Họ vui vẻ cộng tác với Giuđa trong việc bắt Chúa Giêsu. Nhưng khi đạt được mục đích thì phủ tay. Giuđa chỉ là công cụ của họ chứ không phải là bạn. Chỉ có Chúa Giêsu mới thực sự là bạn của Giuđa.

b. Tậu thửa ruộng (27,6-10).

- Họ công nhận số tiền Giuđa trả lại là "*giá máu*", nên không thể dâng cúng cho Đền thờ.

- Họ dùng tiền ấy mua thửa ruộng chôn cất ngoại kiều, một việc làm xem ra bác ái. Nhưng đó là giá máu của một con người vô tội. Giá máu của Chúa Giêsu cũng giúp ích cho những ngoại kiều. Tuy nhiên, việc đạo đức của họ không thể che giấu tâm hồn xấu xa của họ.

- Ứng nghiệm lời Thánh Kinh (27,9b-10): Đây là lời trong Cựu Ước, trích từ tiên tri Dacaria 11,12-13. Việc làm của Giuđa đã ứng nghiệm lời Thánh Kinh đã nói. Hay nói cách khác, cuộc thương khó của Chúa Giêsu, một lần nữa, ứng nghiệm lời Thánh Kinh.

Bài học

1. Vì lòng ghen ghét, giới lãnh đạo bắt chấp tất cả, không chỉ phiên xử bất hợp pháp vào ban đêm mà còn tìm cách mượn tay chính quyền để thủ tiêu Chúa Giêsu.

Con người có thể bắt chấp tất cả, dùng mọi thủ đoạn để đạt được một mục đích nào đó.

2. Giuđa hối hận nhưng lại thiếu lòng tin vào lòng tha thứ của Chúa, nên ông đi đến chỗ diệt vong.

Ai trong chúng ta cũng có tội, cần phải sám hối. Sám hối là nhận ra tội của mình và tin vào lòng tha thứ của Chúa. Đức Giáo Hoàng Phanxicô nói: "Thiên Chúa không bao giờ biết mệt khi tha thứ, chính chúng ta là kẻ cảm thấy mệt mỏi khi cầu xin lòng thương xót của Người" (Tông huấn "Niềm vui Tin mừng", số 3).

3. Giới lãnh đạo Do thái sử dụng Giuđa như công cụ để đạt mục đích của mình. Đó cũng là bài học cho những ai luôn chạy theo thể lực của trần gian mà phản bội Chúa.

Trước Tổng trấn Philatô

27,11-26

⁽¹¹⁾Đức Giêsu bị điệu ra trước mặt tổng trấn; tổng trấn hỏi Người: "Ông là vua dân Do thái sao?" Đức Giêsu trả lời: "Chính ngài nói đó". ⁽¹²⁾Nhưng khi các Thượng tế và kỳ mục tố Người, thì Người không trả lời một tiếng. ⁽¹³⁾Bấy giờ ông Philatô hỏi Người: "Ông không nghe bao nhiêu điều họ làm chứng chống lại ông đó sao?" ⁽¹⁴⁾Nhưng Đức Giêsu không trả lời ông về một điều nào, khiến tổng trấn rất đỗi ngạc nhiên.

⁽¹⁵⁾Vào mỗi dịp lễ lớn, tổng trấn có lệ phóng thích cho đám đông một người tù, tùy ý họ muốn. ⁽¹⁶⁾Mà khi ấy có một người tù khét tiếng, tên là Baraba. ⁽¹⁷⁾Vậy khi đám đông đã tụ họp lại, thì tổng trấn Philatô nói với họ: "Các ngươi muốn ta phóng thích ai cho các ngươi đây? Baraba hay Giêsu, cũng gọi là Kitô?" ⁽¹⁸⁾Bởi ông thừa biết chỉ vì ghen tị mà họ nộp Người.

⁽¹⁹⁾Lúc tổng trấn đang ngồi xử án, thì bà vợ sai người đến nói với ông: "Ông đừng nhúng tay vào vụ xử người công chính này, vì hôm nay, trong chiêm bao, tôi đã khô nhiều vì ông ấy".

⁽²⁰⁾Nhưng các Thượng tế và kỳ mục lại xúi đám đông đòi tha tên Baraba mà giết Đức Giêsu. ⁽²¹⁾Tổng trấn hỏi họ: "Trong hai tên này, các ngươi muốn ta tha ai cho các ngươi?" Họ thưa: "Baraba!" ⁽²²⁾Tổng trấn Philatô nói tiếp: "Thế còn ông Giêsu, cũng gọi là Kitô, ta sẽ làm gì đây?" Mọi người đồng thanh: "Đóng đinh nó vào thập giá!" ⁽²³⁾Tổng trấn lại nói: "Thế ông ấy đã làm điều gì gian ác?" Họ càng la to: "Đóng đinh nó vào thập giá!" ⁽²⁴⁾Tổng trấn Philatô thấy đã chẳng được ích gì mà còn thêm náo động, nên lấy nước rửa tay trước mặt đám đông mà nói: "Ta vô can trong vụ đổ máu người này. Mặc các ngươi liệu lấy!" ⁽²⁵⁾Toàn dân đáp lại: "Máu hấn đổ xuống đầu chúng tôi và con cháu chúng tôi!" ⁽²⁶⁾Bấy giờ, tổng trấn phóng thích tên Baraba cho họ, còn Đức Giêsu, thì sau khi truyền đánh đòn, ông trao cho họ đóng đinh vào thập giá.

⁽²⁷⁾Bấy giờ lính của tổng trấn đem Đức Giêsu vào trong dinh, và tập trung cả cơ đội quanh Người. ⁽²⁸⁾Chúng lột áo Người ra, khoác cho Người một tấm áo choàng đỏ. ⁽²⁹⁾Rồi kết một vòng gai làm vương miện đặt lên đầu Người, và trao vào tay mặt Người một cây sậy. Chúng quỳ gối trước mặt Người mà nhạo rằng: "Vạn tuế Đức Vua dân Do thái!" ⁽³⁰⁾Rồi chúng khạc nhổ vào Người và lấy cây sậy mà đập vào đầu Người. ⁽³¹⁾Chế giễu chán, chúng lột áo choàng ra và cho Người mặc lại áo của mình, rồi điệu Người đi đóng đinh vào thập giá.

Giải thích

Trong đoạn này, chúng ta nhìn vào thái độ của từng nhân vật.

I. Giới lãnh đạo Do thái.

1. Kết tội Chúa Giêsu.

Mátthêu không nói rõ họ tố cáo Chúa Giêsu về điều gì? Nhưng trong Luca, họ tố cáo Ngài về những tội liên quan đến chính trị (x. Lc 23,2.5) như:

- Sách động dân chúng, xúi dân nổi loạn.
- Ngăn cản dân chúng nộp thuế cho hoàng đế Rôma.
- Tự xưng mình là vua.

Họ biết, nếu lấy những lý do tôn giáo, Philatô sẽ không xử. Vì vậy, họ tìm những tội liên quan đến chính trị. Ba tội trạng trên làm cho đế quốc Rôma phải cảnh giác và mạnh tay can thiệp.

2. Xúi giục đám đông.

Họ tố cáo Chúa Giêsu là sách động dân chúng, nhưng thực tế chính họ lại xúi giục dân chúng cùng hô hào, gây áp lực trên Philatô mà đóng đinh Chúa Giêsu.

3. Xin tha cho Baraba.

Baraba là tên cướp khét tiếng, một tên "*bị tống ngục vì một vụ bạo động đã xảy ra trong thành, và vì tội giết người*" (Lc 23,19). Người phạm tội bạo loạn thì họ xin tha để giết chết người vô tội mà họ tố cáo là bạo loạn. Thật mỉa mai! Họ sẵn sàng làm mọi cách để loại trừ Chúa Giêsu và sẵn sàng đón nhận tất cả hậu quả do hành vi của mình: "*Máu hãn cứ đổ xuống đầu chúng tôi và con cháu chúng tôi*" (Mt 27,25).

II. Chúa Giêsu.

1. Khẳng định.

Chúa Giêsu khẳng định mình là vua khi trả lời với Philatô: "*Chính ngài nói đó*", có nghĩa là "*đúng như vậy*". Ngài luôn ý thức mình là ai? và sẵn sàng nói lên sự thật dù cho sự thật ấy dẫn Ngài đến cái chết.

2. Im lặng.

Nhưng Ngài im lặng trước lời tố cáo của người Do thái: Vì Ngài biết không thể thay đổi thái độ của họ và Ngài sẵn sàng đón nhận con đường thập giá.

III. Philatô.

1. Biết rõ Chúa Giêsu vô tội.

Ông biết là vì ghen ghét mà dân Do thái đã tố cáo Chúa Giêsu như thế. Trong Luca, chính Philatô đã ba lần tuyên bố rằng Chúa Giêsu vô tội. Ông cũng tìm cách cứu Chúa Giêsu bằng cách cho đánh đòn rồi thả ra.

2. Ông không đủ can đảm.

Ông biết Chúa Giêsu vô tội và muốn tha Ngài. Ngay cả vợ của ông cũng nhắc nhở ông về việc này. Nhưng ông không đủ can đảm để quyết định. Ông bị đánh gục trước áp lực của dân Do thái. Cử chỉ rửa tay không nói lên rằng ông vô tội nhưng là thái độ nhu nhược của ông. Cuối cùng, ông tha cho Baraba và kết án Chúa Giêsu: Sai đi đánh đòn và đóng đinh vào thập giá.

IV. Sĩ nhục và chế nhạo Chúa Giêsu (27,27-31).

Sau khi bị kết án, quân lính mang Chúa Giêsu đi đánh đòn. Đây là hình phạt bắt buộc trước khi mang phạm nhân đi đóng đinh. Có những người không thể chịu nổi trận đòn này. Chúa Giêsu đã trải qua trận đòn thể xác khủng khiếp ấy, bây giờ Ngài phải chịu trận đòn tinh thần, đó là sự sỉ nhục của quân lính:

1. Chế nhạo.

Quân lính bắt Chúa Giêsu mặc áo choàng đỏ, đội mũ gai, cầm cây sậy: Đó là những việc làm chế nhạo một vị vua:

- Long bào được thay bằng áo choàng đỏ.
- Triều thiên được thay bằng mũ gai.
- Gậy hay thanh gươm được thay bằng cây sậy.

Trong Cựu Ước, người công chính và những người nghèo hèn là đối tượng cho người ta nhạo cười và đay nghiến (x. Tv 21,8; 43,11; 51,8). Trước đây, người Do thái chế nhạo Chúa Giêsu như ngôn sứ, bây giờ lính Rôma nhạo cười Ngài như vua.

2. Sĩ nhục.

Quân lính khạc nhổ vào mặt Chúa Giêsu. Họ lấy gậy đập vào đầu, lột áo và quỳ gối thưa "vạn tuế" cách mỉa mai.

Chúa Giêsu chịu đựng tất cả vì vâng lời Chúa Cha để thực hiện kế hoạch cứu độ nhân loại.

Bài học

1. Dân Do thái: Tiếp tục tố cáo gian để tiêu diệt Chúa Giêsu. Ngay cả dân chúng cũng dễ bị lôi cuốn theo dư luận để hô hào đóng đinh Chúa.

Nhiều người cảm phục Chúa Giêsu nhưng không đủ can đảm để theo Ngài đến cùng. Đó phải chăng cũng là thái độ của chúng ta?

2. Philatô nhận ra sự vô tội của Chúa Giêsu. Ông có đầy đủ thẩm quyền để tuyên bố Ngài vô tội. Nhưng vì sợ mất lòng dân, sợ chiếc ghế quyền lực của ông bị nguy hiểm nên ông làm nơ để người vô tội bị giết.

Đôi khi cũng vì chút lợi lộc hay danh vọng, chúng ta cũng nhắm mắt trước lẽ phải.

Chúa Giêsu trên thập giá

27,32-56

⁽³²⁾Đang đi ra, thì chúng gặp một người Kyrênê, tên là Simon; chúng bắt ông vác thập giá của Người. ⁽³³⁾Khi đến nơi gọi là Gôngôtha, nghĩa là Đồi Sọ, ⁽³⁴⁾chúng cho người uống rượu pha mật đắng, nhưng Người chỉ ném một chút mà không chịu uống. ⁽³⁵⁾Đóng đinh Người vào thập giá xong, chúng đem áo Người ra bắt thăm mà chia nhau. ⁽³⁶⁾Rồi chúng ngồi đó mà canh giữ Người.

⁽³⁷⁾Phía trên đầu Người, chúng đặt bản án xử tội Người viết rằng: "Người này là Giêsu, vua người Do thái". ⁽³⁸⁾Bấy giờ, có hai tên cướp cùng bị đóng đinh với Người, một tên bên phải, một tên bên trái.

⁽³⁹⁾Kẻ qua người lại đều nhục mạ Người, vừa lắc đầu ⁽⁴⁰⁾vừa nói: "Mi là kẻ phá được Đền Thờ, và nội trong ba ngày xây lại được, hãy cứu lấy mình đi! Nếu mi là Con Thiên Chúa, thì xuống khỏi thập giá xem nào!" ⁽⁴¹⁾Các Thượng tế, Kinh sư và kỳ mục cũng chế giễu Người mà nói: ⁽⁴²⁾"Hắn cứu được thiên hạ, mà chẳng cứu nổi mình. Hắn là vua Israel! bây giờ hắn cứ xuống khỏi thập giá đi, thì chúng ta tin hắn liền!" ⁽⁴³⁾Hắn cậy vào Thiên Chúa, thì bây giờ Người cứu hắn đi, nếu quả thật Người thương hắn! Vì hắn đã nói: "Ta là Con Thiên Chúa!" ⁽⁴⁴⁾Cả những tên cướp cùng bị đóng đinh với Người cũng sỉ vả Người như thế.

⁽⁴⁵⁾Từ giờ thứ sáu, bóng tối bao phủ cả mặt đất, mãi đến giờ thứ chín. ⁽⁴⁶⁾Vào giờ thứ chín, Đức Giêsu kêu lớn tiếng: "Êli, Êli, lêmasabácthani", nghĩa là "Lạy Thiên Chúa, lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con?" ⁽⁴⁷⁾Nghe vậy, một vài người đứng đó liền nói: "Hắn ta gọi ông Êlia!" ⁽⁴⁸⁾Lập tức, một người trong bọn chạy đi lấy miếng bọt biển, thấm đầy giấm, buộc vào đầu cây sậy và đưa lên cho Người uống. ⁽⁴⁹⁾Còn những người khác lại bảo: "Khoan đã, để xem ông Êlia có đến cứu hắn không!" ⁽⁵⁰⁾Đức Giêsu lại kêu một tiếng lớn, rồi trút linh hồn.

⁽⁵¹⁾Và kìa, bức màn trướng trong Đền Thờ bị xé ra làm hai từ trên xuống dưới. Đất rung đá vỡ. ⁽⁵²⁾Mồ mã bật tung, và xác của nhiều vị thánh đã an nghỉ được chỗi dậy. ⁽⁵³⁾Sau khi

Chúa chỗi dậy, các ngài ra khỏi mộ, vào thành thánh, và hiện ra với nhiều người. ⁽⁵⁴⁾Thấy động đất và các sự việc xảy ra, viên đại đội trưởng và những người cùng ông canh giữ Đức Giêsu đều rất đỗi sợ hãi và nói: "Quả thật ông này là Con Thiên Chúa".

⁽⁵⁵⁾Ở đó, cũng có nhiều người phụ nữ nhìn xem từ đằng xa. Các bà này đã theo Đức Giêsu từ Galilê để giúp đỡ Người. ⁽⁵⁶⁾trong số đó, có bà Maria Mácđala, bà Maria mẹ các ông Giacôbê và Giuse, và bà mẹ các con ông Đêbêđê.

Giải thích

I. Đóng đinh (27,32-38).

1. Simon Kyrênê vác thập giá (27,32).

Theo luật, tử tội phải tự vác thập giá đến nơi hành quyết. Chúa Giêsu tự vác thập giá, nhưng vì sức suy yếu bởi những đánh đòn nên nhiều lần Ngài bị ngã. Vì thế, quân lính bắt một người vác đỡ cho Ngài. Người ấy là Simon quê ở Kyrênê, vùng đất nằm bên bờ biển Bắc Phi Châu, nơi đây có nhiều kiều bào Do thái sinh sống (x. Cv 2,10; 11,20).

2. Đóng đinh (27,38).

- *Đôi Sọ*: Còn gọi là Calvario (theo ngôn ngữ Hy Lạp), hay Gônghôta (theo ngôn ngữ Hipri). Gọi là đôi sọ vì đôi này có hình dáng như cái sọ người.

- *Cho uống rượu pha mật đắng*: Mục đích là làm giảm đau cho phạm nhân vì có chất gây mê. Nhưng Chúa Giêsu chỉ nếm một chút. Ngài muốn đón nhận mọi đau đớn trong cuộc thương khó.

- *Chia nhau áo*: Đội quân hành quyết gồm có bốn người. Họ được hưởng quần áo của phạm nhân. Với người Do thái, trang phục thường có năm loại: mũ trùm đầu, đôi dép, áo khoác ngoài, áo trong và dây thắt lưng. Bốn người chia nhau bốn món, còn dư một món. Vì thế, họ bóc thăm để lấy áo khoác vì áo này không có đường khâu và không nên xé ra (x. Ga 19,23-24).

- *Bản án trên đầu thập giá*: "Người này là Giêsu, vua người Do thái". Cũng là một lời mỉa mai nhắm vào Chúa Giêsu.

- *Hai tên cướp*: Có hai tên cướp cùng chịu đóng đinh với Chúa Giêsu.

II. Chúa Giêsu bị nhục mạ (27,39-44).

1. Những người nhục mạ.

Gồm có: Kẻ qua đường; các Thượng tế, Kinh sư và kỳ mục; hai tên gian phi. Trong Luca chỉ có một tên chế nhạo Chúa Giêsu, còn tên kia ăn năn sám hối.

2. Những lời nhục mạ.

Họ dùng những lời chua chát để thách thức Chúa Giêsu xuống khỏi thập giá như: "*Nếu mi là Con Thiên Chúa, thì xuống khỏi thập giá xem nào!*", hay: "*Hắn cứu được thiên hạ, mà chẳng cứu nổi mình. Hắn là vua Israel! bây giờ hắn cứ xuống khỏi thập giá đi, thì chúng ta tin hắn liền!*".

Những lời này gọi lại những cơn cám dỗ trong sa mạc. Tất cả đều nhằm cám dỗ Chúa Giêsu từ bỏ con đường mà Chúa Cha đã muốn, đó là con đường khổ giá để thực hiện chương trình cứu độ.

III. Chúa Giêsu tắt thở (27,45-56).

1. Kêu lớn tiếng (27,46).

Chúa Giêsu kêu lớn tiếng: "*Lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con?*". Tại sao Chúa Giêsu cất lên tiếng than cô đơn như thế? Có nhiều cách giải thích. Ở đây chỉ nêu lên hai giải thích:

Giải thích 1: Câu nói này nói lên con người thật của Chúa Giêsu. Ngài không chỉ là Thiên Chúa mà còn là con người nữa. Là con người, Chúa Giêsu cũng gặp những giây phút đau đớn trong cuộc sống, mà trên thập giá là giây phút đau đớn nhất.

Giải thích 2: Câu này trích từ Thánh Vịnh 22 (Tv 22,2). Phải đặt câu này trong toàn bộ của Thánh Vịnh 22. Tác giả Thánh vịnh cũng gặp những giây phút đen tối, nhưng vẫn tin tưởng vào Chúa. Thánh vịnh này kết thúc trong chiến thắng vinh quang của người trải qua đau khổ. Có lẽ Chúa Giêsu lấy lại Thánh Vịnh này để nói lên hoàn cảnh hiện tại Ngài đang chịu. Nhưng Ngài tin rằng, sau đau khổ ấy là chiến thắng vinh quang.

2. Hiện tượng sau khi Chúa Giêsu chết (27,51-53).

a. Màn Đền thờ xé ra.

Đây là màn ngăn cách giữa nơi cực thánh với bên ngoài. Nơi cực thánh chỉ sự hiện diện của Chúa và chỉ có vị Thượng tế được vào đó mỗi năm một lần vào ngày lễ Xá Tội. Màn xé ra, nghĩa là sự ngăn cách ấy không còn nữa. Với cái chết của Chúa Giêsu, ngăn cách giữa Thiên Chúa và con người đã xoá bỏ.

b. Các hiện tượng khác.

Đất rung đá vỡ, mồ mã bật tung... là những hình ảnh diễn tả "*ngày của Chúa*", ngày giải phóng. Với cái chết của Chúa Giêsu, ngày của Chúa được thực hiện. Ngài giải cứu những người lành và đưa họ vào thành thánh trên trời.

3. Các chứng nhân (27,54-56).

a. Viên đội trưởng Rôma và các tên lính (27,54).

Khi thấy hiện tượng xảy ra như Chúa Giêsu tắt thở, các hiện tượng động đất... những tên lính Rôma đã tuyên xưng: "*Quả thật, ông này là Con Thiên Chúa*". Đây vừa là lời tuyên xưng, vừa là lời làm chứng về Chúa Giêsu, đúng như Ngài đã từng nói Ngài là "*Con Thiên Chúa*".

b. Các phụ nữ (27,55-56).

Họ đứng xem từ đằng xa. Ở đây không đơn giản là ngó xem mà là quan sát trong tư cách của những nhân chứng. Họ chính là những người đã chứng kiến tất cả những gì Chúa Giêsu đã làm và đã nói, bây giờ họ chứng kiến cái chết của Ngài. Họ sẽ là những nhân chứng mắt thấy tai nghe của Chúa Giêsu.

Bài học

1. Trong những giây phút đau khổ, Chúa Giêsu cũng tìm được nguồn an ủi là các phụ nữ trung thành theo Ngài, hay Simon Xyrênê sẵn sàng vác thập giá đỡ Ngài.

Chúa Giêsu cũng muốn chúng ta chia sẻ những đau khổ của Ngài.

2. Giới lãnh đạo Do thái chế nhạo Chúa Giêsu: "Nếu ông xuống khỏi thập giá đi thì chúng tôi tin ông". Đây là đức tin có điều kiện với Chúa.

Chúng ta cũng thường cầu nguyện như thế: "**Nếu Chúa ban cho con điều này, điều kia đi, thì con tin Chúa**". Giả sử Chúa không đáp ứng lời cầu xin của chúng ta thì sao? Chúng ta bỏ Chúa phải không? Thật nguy hiểm cho những lời cầu xin có điều kiện.

3. Nhiều người nhìn lên thập giá để chế nhạo Chúa. Nhưng chúng ta hãy nhìn lên thập giá: để thấy tội của trần gian, thấy tội của chúng ta và thấy được tình thương của Chúa dành cho chúng ta. Hãy năng đến chiêm ngắm thập giá Chúa.

4. Những người phụ nữ đã theo Chúa Giêsu đến cùng, trong khi các môn đệ của Ngài thì bỏ trốn. Các bà quý mến Ngài đến nỗi không thể lìa xa Ngài.

Tình thương khiến thúc đẩy các bà theo Chúa đến cùng. Chỉ có tình đích thực mới giúp chúng ta gắn bó mật thiết với Chúa ngay cả trong những giây phút đau khổ. Xin Chúa ban cho chúng ta tình yêu ấy.

5. Bức màn trong đền thờ xé ra, từ đây con người được thấy Thiên Chúa rõ ràng, đó là qua Chúa Giêsu.

Qua Chúa Giêsu, chúng ta sẽ thấy và biết Thiên Chúa là ai. Hãy nhìn lên thập giá để nghe Chúa nói với chúng ta: "**Thiên Chúa giống như vậy đó. Thiên Chúa yêu thương chúng ta như thế đó**".

Mai táng Chúa Giêsu

27,57-66

⁽⁵⁷⁾Chiều đến, có một người giàu sang tới. Ông này là người thành Arimathê, tên là Giuse, và cũng là môn đệ Đức Giêsu. ⁽⁵⁸⁾Ông đến gặp ông Philatô để xin thi hài Đức Giêsu. Bấy giờ tổng trấn Philatô ra lệnh trao trả thi hài cho ông. ⁽⁵⁹⁾Khi đã nhận thi hài, ông Giuse lấy tấm vải gai sạch mà liệm, ⁽⁶⁰⁾và đặt vào ngôi mộ mới, đã đục sẵn trong núi đá, dành cho ông. Ông lăn tảng đá to lấp cửa mộ, rồi ra về. ⁽⁶¹⁾Còn bà Maria Mácđala và một bà Maria khác ở lại đó, ngồi đối diện vào mộ.

⁽⁶²⁾Hôm sau, tức là khi ngày áp lễ đã qua, các Thượng tế và những người Pharisêu kéo nhau đến ông Philatô, ⁽⁶³⁾và nói: "Thưa ngài, chúng tôi nhớ tên bịp bợm ấy khi còn sống có nói: "Sau ba ngày, Ta sẽ chỗi dậy". ⁽⁶⁴⁾Vậy xin quan lớn truyền canh mộ kỹ càng cho đến ngày thứ ba, kẻo môn đệ hấn đến lấy trộm hấn đi, rồi phao với dân là hấn đã từ cõi chết chỗi dậy. Và như thế, chuyện bịp bợm cuối cùng này sẽ còn tệ hại hơn chuyện trước". ⁽⁶⁵⁾Ông Philatô bảo họ: "Thì có sẵn lính đó, các người hãy đi mà canh giữ theo cách các người biết!" ⁽⁶⁶⁾Thế là họ ra đi canh giữ mộ, niêm phong tảng đá và cắt lính canh mộ.

Giải thích

I. Mai táng (27,57-61).

1. Giuse Arimathia.

- *Gia thế*: Ông là một người giàu có, gốc Arimathia. Là một thành viên nổi tiếng của Thượng Hội đồng (x. Mc 15,43); một người tốt lành và đạo đức (x. Lc 23,50); là môn đệ Chúa Giêsu nhưng âm thầm (x. Ga 19,38) và vẫn mong đợi ngày Thiên Chúa (Mc 15,43).

- *Hành động*: Ông đến xin xác Chúa Giêsu và an táng rất cẩn thận.

2. Các phụ nữ.

Đó là Maria Madalêna và Maria khác. Maria khác chính là mẹ của Giacôbê và Giuse (x. Mt 27,56). Họ vẫn theo Chúa Giêsu đến giây phút này dù các Tông đồ đều bỏ trốn.

- *Họ ngồi đối diện với ngôi mộ*: Đây cũng là thái độ quan sát trong tư cách nhân chứng. Họ đã làm chứng về cái chết của Chúa Giêsu, bây giờ làm chứng cả sự an táng của Ngài nữa.

II. Lính canh mô (27,62-66).

1. Chủ mưu.

Các Thượng tế và những người Pharisêu.

2. Đề nghị.

Họ xin Philatô cho lính canh mô.

3. Lý do.

Họ sợ các môn đệ đến lấy xác Chúa Giêsu và phao tin rằng Ngài sống lại.

4. Kết quả.

Philatô đồng ý với họ. Lính canh có thể bao gồm lính của Rôma và lính của Đền thờ.

Bài học

1. Không phải tất cả các thành viên trong Thượng Hội đồng đều xấu, vì ít ra còn có Giuse hay Nicôđêmô. Ngược lại, không phải tất cả những người theo Chúa đều tốt: chẳng hạn như Giuđa. Ở trong tập thể nào cũng thế, đều có người tốt và người xấu.

2. Các phụ nữ này là mẫu gương cho chúng ta về lòng trung kiên. Họ không sợ nguy hiểm, theo Chúa đến cùng, ngay cả những giây phút nguy khốn nhất của Chúa.

3. Giới lãnh đạo Do thái nghĩ ra chuyện ăn cắp xác rồi phao tin. Đó là một việc đánh lừa dân chúng. Suy nghĩ ra cách này chỉ có thể phát xuất từ những tâm hồn đầy mưu mẹo, tính toán gian ngoa.

Ngày hôm nay vẫn còn rất nhiều những tâm hồn như thế. Họ nghĩ ra nhiều mưu mẹo để trục lợi cho mình và hại đồng loại. Xin cho chúng ta biết sống ngay thật.